

วิชา วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2556

การศึกษาและพัฒนางานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Development and Education Quality Assurance of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ผศ.อนุสรณ์ จิตมนัส*, ดร.สุธีรา ไชยรักษา เงินถาวร**, นางสาวณัฐนิชา คงพันธ์***

Anusorn Jitmanas, Sutira Chairaksa Ngernthaworn, Nathanicha kongphant

นางสาววิมล เรียนสุต****, นางสาวกัญญพัชร แซ่เฮง*****

Wimon Riansut, Kanyapat Chahang

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากร ผู้ประเมินและนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพและศึกษาแนวโน้ม ทิศทางของงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2555 ภาคปกติ จำนวน 357 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling)ใช้คณะวิชาเป็นหน่วยในการสุ่ม และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่ายตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน(Krejcie&Morgan) รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 คน ดำเนินการวิจัยอาศัยข้อมูลเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey Research) เริ่มต้นจากการค้นคว้าเอกสาร(Documentary Research)การทบทวนวรรณกรรม(Survey Literature)โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูลจากสารสนเทศต่าง ๆ ได้แก่ รายงานผลการประเมินคุณภาพย้อนหลัง 5 ปี(2550-2554) รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบแรก รอบสองและรอบสามพร้อมทั้งการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากอดีตผู้บริหารตำแหน่งอธิการบดี จำนวน 3 ท่าน คือ ผศ.ดร. เหม ทองชัย ผศ.วิเชียร แก้วบุญส่ง และผศ.ฉัตรชัย สุกระกาญจน์

ผลการดำเนินการสังเคราะห์เอกสาร พบว่า ผลการประเมินรอบแรก รอบสองและรอบสามผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ในปีการศึกษา 2553 และ2554 การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเฉพาะตัวบ่งชี้ สกอ. ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งผลการประเมินได้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในควบคู่กับการรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสมศ. และก.พ.ร. ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือทำให้งานประกันคุณภาพพัฒนาขึ้นตามลำดับ

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

**อาจารย์ประจำหลักสูตรการพัฒนารวมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

***นักวิชาการศึกษา สังกัดส่วนมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

****เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดส่วนมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครศรีธรรมราช

*****นักวิชาการศึกษา สังกัดส่วนมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ซึ่งในปีการศึกษา 2552, 2553 และ 2554 องค์ประกอบที่ 9 ได้คะแนน 5.00 อยู่ในระดับดีมากตลอดมา ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพจากกลุ่มบุคลากรของมหาวิทยาลัย พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางโดยมีความคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพและเกณฑ์การประเมินที่กำหนดในแผนและคู่มือการประกันคุณภาพผลการดำเนินงานอยู่ในระดับสูงสุด และมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด คือ การเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในการทำงานการประกันคุณภาพการศึกษา

ในส่วนของการประเมินผู้ประเมินมีความคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัย มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพและเกณฑ์การประเมินที่กำหนดในแผนและคู่มือการประกันคุณภาพสูงสุด และมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด คือ ความรู้หรือทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของบุคลากรในการนำข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนมาวิเคราะห์และวางแผนปรับปรุงพัฒนางานประกันคุณภาพ ในส่วนของผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับสูงสุดและมีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด คือ นักศึกษาขาดการมีส่วนร่วมในการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย/คณะ ขาดการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการตัดสินใจในการดำเนินงานตามแผนการประกันคุณภาพภายในและผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า งานประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือในการบริหาร หากผู้บริหารให้ความสนใจอย่างจริงจังและต่อเนื่อง แม้ทรัพยากรมีจำกัดก็สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของประชาคม พร้อมรับการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ต้องเร่งปรับปรุงพัฒนาด้านการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ บทความ/งานวิจัย ในระดับชาติและนานาชาติหรือในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ทั้งอาจารย์และนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เร่งเพิ่มศักยภาพคณาจารย์ทั้งด้านคุณวุฒิปัญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการให้ได้มาตรฐานอุดมศึกษาและปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและตัดสินใจให้สามารถใช้งานได้ครอบคลุมและเชื่อมโยงทุกหน่วยงานและให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบ

คำสำคัญ : ประกันคุณภาพ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ABSTRACT

This research aims to study the opinions of staffs, assessors and students about the Quality assurance. Study on the direction trends of the University's quality assurance. The samples consisted of 357 undergraduate students of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University academic year 2012. The samples are derived by Strtified Random Sampling method and 226 sampling number of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University's staffs which is derived by using a simple method of sampling (simple random sampling) on the basis table of Krejcie and Morgan based on the qualitative research with the survey research. Start from documentary research and literature survey by obtaining the source of information from various information technology such as the results of quality assessment in the past five years (2006-2011). External quality assessment report from the first, the second and the third. Also the opinion of 3 former executives of the President; Assistant professor Dr. Hmam Thongchai, Assistant professor Wichean Khaewboonsong and Assistant professor Chadchai Sukarakhan from the interviewing.

The evaluation results showed that the synthesis level of the first round, second round and the third round are good. The quality assurance result of specific indicator of the higher education commission is very good in 2010 and 2011.

Assessment has improved and developed internal quality assurance systems along with support for external quality assessment from the office of national education standards and quality assessment and OPDC.

All parties cooperate in order to develop quality assurance which is the academic year in 2009, 2010 and 2011 have been very good (scored 5.00).

Evaluation results on the quality assurance of all university staffs found that the overall opinion is moderate most comments about the University has implemented an education quality assurance base on component of quality and assessment criteria according to the plan and the highest quality assurance manual. There is less comment on strengthening the morale of the staffs to work for quality assurance.

The overall of student's opinion is very high, which is student participation in the evaluation of teaching. The most minimal level is students have participated in the preparation of the database for quality assurance of University / Faculty and to promote the involvement of students in decision-making in the implementation of quality assurance plans.

The results of the interviews showed that quality assurance is a management tool. If the administration is serious and ongoing attention. Although resources are limited, it still can have a quality education. Be recognized by the international community. And competition, both within and outside the country.

Especially Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, especially has to accelerate improvements in the dissemination of scholarly works, articles / researches. Both national and international journals in the TCI database. Both teachers and students in the graduate level have to accelerated increase professor ability in Ph.D. faculty and academic positions. To improve the information technology system for management information and decision to be covered and linked all departments and provide information support for quality assurance within the whole nine elements.

Keyword : Quality assurance, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University.

บทนำ

โลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในเรื่องของคุณภาพ โดยเฉพาะความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ สิ่งที่จะทำให้มนุษย์เราอยู่รอดได้ในสังคมปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในทุกๆ ระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนตลอดจนประชาชนให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่ส่งรองจากสถาบันครอบครัวที่เป็นแหล่งพัฒนาคนให้มีความรู้เพื่อการใช้ชีวิตในสังคม การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องจำเป็นที่รัฐจะต้องดำเนินการ โดยจะต้องให้การศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ รู้จักวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข หากสถาบันการศึกษาประสงค์ให้การดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าวและบรรลุผลสำเร็จ

สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและกระบวนการตรวจสอบหรือการประเมินว่าเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษามากน้อยเพียงใด (Murgatroyd, Stephen and Morgan, Colin 1994:45) การประกันคุณภาพการศึกษาในบริบทของการปฏิรูปการศึกษา มีมาตรฐานการศึกษาเป็นแกนนำในการสร้างความมั่นใจ โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดมาตรฐานในระดับเป้าหมายการศึกษาของชาติ การนำข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ที่ทันสมัยและน่าเชื่อถือเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศมาใช้ในการกระบวนการสร้างวิสัยทัศน์ กรอบแนวคิดเกี่ยวกับสังคมไทยในอนาคต ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจะใช้เป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติที่เหมาะสมกับกาลสมัย และทันเหตุการณ์รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก โดยสามารถนำข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้ไปพัฒนาเป็นหลักสูตรสถานศึกษาสู่แนวทางจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ การประกันคุณภาพนั้นยังครอบคลุมถึงมวลกิจกรรมและภารกิจทางวิชาการ และทางการบริหารการจัดการที่มีการวางแผนล่วงหน้าและมีการประสานสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ

เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจที่สมเหตุสมผลว่าผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 2545) หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47-51 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วยระบบการประกันภายในและระบบการประกันภายนอก ให้นิยามงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ให้นิยามสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา เพื่อรับการประเมิน และให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด(สำนักงานกฤษฎีกา : 2545) ซึ่งระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจะมีประสิทธิผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติเอาใจใส่ต่อการบริหารงาน ด้านการประเมินผลภายในการกำกับติดตาม จึงจะทำให้การประกันคุณภาพ

ภายในสถานศึกษาประสบผลสำเร็จ ในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเป็นที่กังวล เกิดความสับสนและไม่เข้าใจในหลักการปฏิบัติ จากรายงานผลการวิจัย ของสมศ. พบว่าสถานศึกษายังไม่เห็นความสำคัญต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูและผู้เกี่ยวข้องยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายใน การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในจึงขาดประสิทธิภาพ

ส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาไม่บรรลุเป้าหมาย การปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย ได้ยึดหลักและแนวทางการดำเนินงานตามกรอบของการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และกรอบการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสมศ. โดยมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการนิเทศ กำกับติดตามการบริหารงานของสถานศึกษา การจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในโรงเรียนการให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงาน และฝ่ายต่างๆ ตามแผนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำแนวทางการดำเนินงานและทิศทางการพัฒนาระบบงานมาขยายผลให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้นำไปประยุกต์ใช้และยึดเป็นแนวปฏิบัติ ในการทำการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ระบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความต่อเนื่องและทำให้ระบบการบริหารสถานศึกษาบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดย

ได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา รวมทั้งนำข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางที่จะแก้ไข ปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของบุคลากรต่องานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
3. เพื่อศึกษาแนวโน้มและทิศทางของงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษครั้งนี้มุ่งเน้นเพื่อศึกษาการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย ด้านผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน เพื่อการพัฒนาและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย โดยมีกรอบการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาดังนี้

การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีและการผลดูระบบประกันคุณภาพการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวน 8,562 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2555, จาก <http://Regis.nstru.ac.th>) และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวน 555 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2555 ภาคปกติ จำนวน 357 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้คณะวิชาเป็นหน่วยในการสุ่มและบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2555 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย ตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 คน

เครื่องมือการวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเริ่มต้นจากการค้นคว้าเอกสาร(Documentary Research)การทบทวนวรรณกรรม (Survey Literature)โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูลจากสารสนเทศต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ เอกสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์และสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)เป็นการศึกษาโดยการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นจากบุคลากร กรรมการ

ผู้ประเมินและนักศึกษา โดยการแบ่งกลุ่มตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการสร้างเครื่องมือได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา จากเอกสาร หลักการทฤษฎี แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบด้วย

2.1 ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการศึกษาและพัฒนางานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ชุดสอบถามบุคลากร) จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาที่ควรดำเนินการพัฒนา

2.2 ฉบับที่ 2 แบบสอบถามการศึกษาและพัฒนางานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ชุดสอบถามผู้ประเมิน) จำนวน 30 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการประกัน

คุณภาพการศึกษาที่ควรดำเนินการพัฒนา

2.3 ฉบับที่ 3 แบบสอบถามการศึกษาและพัฒนางานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ชุดสอบถามนักศึกษา) จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการประกัน

คุณภาพการศึกษาที่ควรดำเนินการพัฒนา

2.4 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เรื่องการศึกษาและพัฒนางานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Contents analysis)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง

2. เมื่อถึงกำหนดวัน เวลาที่นัดหมาย ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ซึ่งก่อนที่จะดำเนินการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่าง

ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมั่นใจว่าในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลตามความเป็นจริงพร้อมทั้งรับแบบสอบถามคืนภายในวันนั้น

3. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของการตอบของแต่ละคนที่ตอบครบทุกชุด ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน และรายงานผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percent) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่ออธิบายภาพรวมของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence : IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 112-117)

2.2 หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (item analysis) โดยวิธีการทดสอบที (t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 130 - 132)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 120 - 126)

แบบสอบถามประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการแปลผลแบบประเมินค่าที่แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็น/ความพึงพอใจด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับมากที่สุด

ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 5

ระดับความคิดเห็น/ความพึงพอใจด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับมาก

ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 4

ระดับความคิดเห็น/ความพึงพอใจด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับปานกลาง

ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 3

ระดับความคิดเห็น/ความพึงพอใจด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อย

ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 2

ระดับความคิดเห็น/ความพึงพอใจด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อยที่สุด

ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 1

จากเกณฑ์การพิจารณาดังกล่าวสามารถกำหนดการประเมินค่าความคิดเห็น ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับมาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการดำเนินการสังเคราะห์เอกสาร พบว่าผลการประเมินรอบแรก รอบสอง รอบสามอยู่ในระดับดี ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเฉพาะตัวบ่งชี้ สกอ.อยู่ในระดับดีมาก เมื่อวิเคราะห์

เป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 องค์ประกอบที่ 2 องค์ประกอบที่ 7 อยู่ในระดับดี ได้แก่ องค์ประกอบที่ 4 องค์ประกอบที่ 5 องค์ประกอบที่ 6 องค์ประกอบที่ 8 อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ องค์ประกอบที่ 3 องค์ประกอบที่ 9 ผลการประเมินได้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพภายในควบคู่กับการรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. และ ก.พ.ร. ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือทำให้งานประกันคุณภาพพัฒนาขึ้นตามลำดับได้คะแนน 5.00 อยู่ในระดับดีมากในปีการศึกษา 2552, 2553 และ 2554

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย พบว่า บุคลากรโดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางโดยมีความคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยฯ มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพและเกณฑ์การประเมินที่กำหนดในแผนและคู่มือการประกันคุณภาพสูงสุด และมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด คือ การเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในการทำงานการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้ประเมินโดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยฯ มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพและเกณฑ์การประเมินที่กำหนดในแผนและคู่มือการประกันคุณภาพ สูงสุดมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด คือ ความรู้หรือทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของบุคลากรใน

การนำข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนมาวิเคราะห์และวางแผนปรับปรุงพัฒนางานประกันคุณภาพ

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาโดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการสอนของอาจารย์สูงสุดระดับน้อยที่สุด คือ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย/คณะ มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการตัดสินใจในการดำเนินงานตามแผนการประกันคุณภาพภายใน

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า งานประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือในการบริหาร หากผู้บริหารให้ความสนใจอย่างจริงจังและต่อเนื่อง แม้ทรัพยากรมีจำกัดก็สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของประชาคม พร้อมรับการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ต้องเร่งปรับปรุงพัฒนาด้านการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ บทความ/งานวิจัย ในระดับชาติและนานาชาติ หรือ ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ทั้งอาจารย์และนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เร่งเพิ่มศักยภาพคณาจารย์ทั้งด้านคุณวุฒิปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการให้ได้มาตรฐานอุดมศึกษา และปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและตัดสินใจให้สามารถใช้งานได้ครอบคลุมและเชื่อมโยงทุกหน่วยงานและให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาและพัฒนางานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครศรีธรรมราชมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นการตรวจสอบและติดตามงานประกันคุณภาพ เป็นการกระตุ้นประสิทธิภาพการทำงานและการจัดการทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องทำให้มหาวิทยาลัยสามารถเห็นทิศทางการพัฒนารวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรทุกฝ่ายรวมถึงนักศึกษาได้ทราบถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาเพราะการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาโดยมีระบบและกลไกในการควบคุมตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความมั่นใจในผลผลิตของการจัดการศึกษาว่ามีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 6 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาและกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ประกอบกับสถาบันการศึกษาต้องมีเสรีภาพทางวิชาการเพื่อการศึกษา การวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่นำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการแต่เสรีภาพทางวิชาการจำเป็นต้องมีกลไกควบคุมโดยรัฐและประชาชนตรวจสอบได้ สถาบันต่างๆ จำเป็นต้องยกระดับคุณภาพการศึกษาเพราะมีการแข่งขันทั้งในและนอกประเทศ อีกทั้งต้องคำนึงถึงภายใต้ขีดจำกัดด้านทรัพยากร จะจัดการอย่างไรให้สังคมยอมรับซึ่งความสำเร็จในงานประกันคุณภาพ ประกอบด้วย ปัจจัย

ผู้บริหารโดยการยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ มีเป้าหมายอย่างชัดเจน และใช้งานคุณภาพเป็นเครื่องมือในการบริหารอย่างจริงจัง

ผู้สอนโดยการสอนให้ศิษย์มีงานทำ มิใช่สอนเพียงแต่ให้ตนมีงานทำหลักสูตรและระบบการเรียนการสอน ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ผู้เรียนต้องการที่จะได้ความรู้ มิใช่เพียงเพื่อได้ใบปริญญา

บุคลากรสายสนับสนุนมุ่งมั่นการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิผลเป็นวัฒนธรรมคุณภาพ

สิ่งอำนวยความสะดวก/แหล่งเรียนรู้ : ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การเรียนการสอน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นงานที่ต้องวางแผนเป็นระบบ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายการทำงานโดยวิธีสั่งการ หรือทำงานโดยอาศัยความคิดคนใดคนหนึ่ง ที่มีได้เกิดจากการประชุม จะไม่ส่งผลดีต่องานประกันคุณภาพ ดังนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน ควรมีการดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่อง เป็นวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมในการทำงานทุกคนมีความตระหนักให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ มุ่งเน้นพัฒนาปรับปรุงงานตามมาตรฐานที่กำหนด มิใช่มีเพียงเอกสารที่จัดทำอย่างเร่งรีบให้มีเป็นหลักฐานเพื่อการตรวจสอบหรือการประเมินตามฤดูกาล

นอกจากนี้งานวิจัยเรื่องนี้ยังมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุญส่ง นิลแก้วและคณะ(2553) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื่องจากผลการศึกษางานวิจัยของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า มหาวิทยาลัยได้มีการกิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษา ในหลายลักษณะทั้งการเผยแพร่แก่นุคลากร การพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากร การจัดระบบการติดตามและประเมินงานประกันคุณภาพ ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ศิริชนะ(2537) เพราะว่าปัญหาและอุปสรรคของงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชต่อบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานประกันคุณภาพอย่างแท้จริงรวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑารัตน์ วิทยาขาว(2541) เกี่ยวกับปัญหาความแตกต่างของทัศนคติของคณาจารย์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนักวิชาการหลายๆ ท่าน เช่น ของวุฒิสักดิ์ ธนวัฒน์กุลชัย (2549)อมรวิรัช นาคกรทรรพ(2543) สุวิมล ราชชนบริบาล(2541) ครุณี ชมศรี(2547) สักคำ จินายน (2545) และอีกหลายท่านที่ได้กล่าวถึงงานประกันคุณภาพการศึกษานับว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับหลายๆ ฝ่ายที่ต้องอาศัยความร่วมมือกับบุคลากรภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ในการประเมินคุณภาพภายในระดับสำนัก/สถาบัน หน่วยงานควรปรับปรุงเกณฑ์และตัวบ่งชี้ให้เข้ากับบริบทของหน่วยงานเพราะตัวบ่งชี้ของ สกอ. ไม่เหมาะสมกับหน่วยงานระดับสำนัก/สถาบัน หรือควรนำแนวปฏิบัติเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ Thailand Quality Award (TQA) มาใช้ในการประเมินกับหน่วยงานดังกล่าวเหล่านี้ซึ่งไม่ต้องกรอกข้อมูลในระบบChe QA Online เนื่องจากเป็น

การประเมินภายในสถาบันเอง สามารถปรับปรุงเกณฑ์และตัวบ่งชี้ได้เอง

2. ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรแก้ปัญหาเร่งด่วนเพื่อให้มหาวิทยาลัยมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นดังนี้

2.1 ควรกระตุ้นและติดตามผู้ที่ลาศึกษาต่อเพื่อให้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกตามเป้าหมายที่กำหนด มีกลยุทธ์และมาตรการในการเพิ่มตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อยให้ได้ตามมาตรฐานขั้นต่ำที่ สกอ. กำหนด

2.2 ควรผลักดันนโยบายและแผนกลยุทธ์ในการจัดทำบทความวิจัย เพื่อให้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติเพิ่มมากขึ้น โดยหาผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นพี่เลี้ยงในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน

2.3 ควรปรับปรุงระบบสารสนเทศให้มีฐานข้อมูลกลางบริการหน่วยงานและมี การเชื่อมโยงได้ทุกส่วนงาน ตลอดจนมีการนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารและการตัดสินใจครอบคลุมทุกพันธกิจของสถาบัน

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. หน่วยงานสามารถนำกระบวนการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยตามบริบทของหน่วยงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับคณะ สำนักและสถาบัน

2. การประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือในการบริหาร ซึ่งงานประกันคุณภาพจะประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมีปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีมและขวัญกำลังใจของบุคลากร จึงควรศึกษาและวิจัยพร้อมทั้งวิเคราะห์ว่ามหาวิทยาลัยยังขาดหรือบกพร่องในปัจจัยใดที่ควรปรับปรุงเร่งด่วน

เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพเกิด

ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. กฎกระทรวงว่าด้วยการขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน พ.ศ. 2551.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2553. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.

2553. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 23 ก วันที่ 2 เมษายน 2553. หน้า 22-35

กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2552.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2549. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551.

กองบริการการศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2543. มาตรฐานกิจการนักศึกษา.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์และคณะ. 2548. รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้น

ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547” รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์และคณะ. 2548. ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม :

รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สแควร์ปรี๊นซ์ 93 จำกัด.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2549. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. รายงานการวิจัยเสนอต่อ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

วิจิตร ศรีสอาน. 2518. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,

สำนักนายกรัฐมนตรี. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2

(พ.ศ.2551 – 2565). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2552. คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรร

มาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating). กรุงเทพฯ : บริษัท พรีเมียร์ โปร

จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2552. คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี. สำนักงานคณะ

กรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2541. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย.

วิชา วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2556

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2552. **นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554).**

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2549. **คู่มือการประเมินคุณภาพ**

ภายนอก ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดทอง จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. **มาตรฐานการศึกษาของชาติ.** กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหยาบสื่อและการพิมพ์.

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2549. **มาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง.** กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์.

Mackinnon, K.R. S.H. Walker & D. Davis. 2000 . **Benchmarking Manual for Australia Universities,** Higher Education Division, Department of Education, Training and Youth Affairs.